

УДК: 159.942

Журавель Г.М.¹, Бондаревич І.М.²

¹студ. БТЕ-0813 НУ «Запорізька політехніка

²канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ЧОМУ МИ БОЇМОСЯ СМЕРТІ, ЯКЩО НІКОЛИ НЕ ВІДЧУВАЛИ НЕБУТТЯ?

Проблема життя і смерті є однією з ключових у філософії. Здавна людина, усвідомлюючи власну смертність, замислювалася над тим, що чекає її після завершення земного існування. Невідомість потойбічного світу викликала як страх, так і благоговіння перед смертю, сприймаючи її як неминучий фінал. Саме тому питання смерті та пошук безсмертя відіграють важливу роль у різних культурах, пов'язуючись із роздумами про сенс і цінність життя. Однак єдиного погляду на ці питання серед світоглядних систем немає. [3]. Існує безліч книг і наукових праць, які досліджують смерть та пов'язаний із нею страх, як з остаточним кінцем. Однак більшість людей вважає за краще уникати таких думок, поки життя не ставить їх перед неминучою реальністю.

Найпоширенішим почуттям є боязнь неіснування. Незалежно від релігійних поглядів, ідея того, що смерть може означати повне зникнення свідомості, викликає жах у багатьох. Тому навіть ті, хто сподівається на існування

потоїбичного світу, часто відчують сумніви й страх перед можливістю абсолютного небуття.

Старий Заповіт, по суті, є книгою про сенс жити, хоча висновки в ньому доволі песимістичні. Хоч світ здається стабільним і гармонійним, він позбавлений справжнього змісту, адже неминучий кінець будь-якої людини – це смерть. Якщо у світі немає справедливості, то чи має значення людське існування? [4]. Філософ Артур Шопенгауер, розмірковуючи про буття і небуття, стверджував, що страх смерті не має логічного підґрунтя. Ми не боїмося стану, у якому перебували до народження, тож і небуття після смерті не має нас лякати. Така логіка думки була і в Епікура: «Я є – смерті нема, смерть буде – мене не буде», наголошуючи, що страх перед небуттям є ірраціональним [1]. Однак, попри очевидність цієї логіки, людина все одно боїться як смерті, так і небуття. Епікур вважав, що подолання цього страху означає звільнення від усіх інших життєвих тривог. Він також передбачив сучасний підхід до несвідомого, зазначивши, що більшість людей навіть не усвідомлює свого страху перед смертю [5].

Постійне усвідомлення власної смертності є непростим випробуванням, а жити в постійному страху – неможливо. Тому люди шукають способи зменшити цей страх. Вони прагнуть залишити свій слід у майбутньому через дітей, досягнення, багатство чи славу. [2]

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- 1.Трінчук Я., Федько Н. Хто ми? Філософський нарис. Режим доступу: https://ji-magazine.lviv.ua/dyskusija/2013/Trinchuk_Fedko_Hto_my.htm
2. Страх смерті – чому деякі люди так бояться померти, що навіть не починають жити. Режим доступу: URL: <https://vn.20minut.ua/Podii/strah-smerti---chomu-deyaki-lyudi-tak-boyatsya-pomerti-scho-navit-ne-p-10299753.html>
3. Соціально-етичні та деонтологічні проблеми сучасної медицини (немедичні проблеми в медицині): збірник матеріалів IV Міжнародної науково-практичної конференції (23–24 лютого 2023 року). Запоріжжя: Запорізький державний медичний університет, 2023. 207 с. URL: https://mphu.edu.ua/upload/razdel/230502_zb_susp.pdf.
4. Букреева Л., Діденко Н. Порівняльний аналіз стилістичних засобів у перекладах «Книги Еклезіяста» німецькою мовою.// *Науковий вісник Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Серія: Германська філологія*, 843, 2023, 11-20. <https://doi.org/10.31861/gph2023.843.11-20>
5. Сінельнікова М. «Страх смерті та можливості його подолання у філософії Епікура».//*Актуальні проблеми філософії та соціології*, 21. 2018. 103-105.